

dem med Ordener, men dette er saa langt fra sandt, at Ministeriet end ikke har haft det mindste med denne Ting at gøre: at give Dekorationer til Medlemmerne af den norske Deputation, og jeg ved ikke det mindste om, at nogle af Medlemmerne af den norske Deputation skulde have været mindre velvillige lige overfor den Ting at blive dekoreret. Jeg har set en Avis fremhæve noget saadant, men jeg har aldrig hørt noget virkelig paalideligt om den Ting. Den første Underretning om Dekorationer til den norske Deputation fik jeg, da jeg saa Dekorationerne paa Nordmændenes Bryst. Andet har hverken jeg eller andre af Ministrene haft med den Ting at gøre.

Saa nævnede det ærede Medlem en anden Historie, som ogsaa har staaet i Bladene, om, at Trafikministeren skulde have frabedt sig at blive kaldt Ekscellence. Det kender jeg ikke noget til. Men naar det ærede Medlem sagde, at han formodentlig havde været samme Pres underkastet som den norske Deputation, tror jeg det gerne, da den nemlig ikke har været underkastet noget Pres.

Det ærede Medlem fremhævede Norge som Eksempel og sagde, at i Norge uddelte de Dekorationer med stor Sparsomhed, det skulde vi efterligne. Jeg har ikke Tallet paa, hvor mange Dekorationer der er uddelt i Norge i Anledning af Festlighederne i Christiania, men det er mange. Alene de Danske, som kom derop, bare adskillige hjem, og der er ogsaa uddelt mange Dekorationer til andre fremmede, til Ministre og Repræsentanter for fremmede Stater. Men det maa vi naturligvis lade Nordmændene om, jeg ser ikke, det angaar os, eller at der er nogen Grund for os til at udøve nogen som helst Kritik overfor Nordmændene eller den norske Regerings Optræden i disse Sager.

Jeg skal ikke opholde mig ved det ærede Medlems Betragtninger over min Stilling i det hele. Naar han mente, jeg var ved at blive en ensom Mand i Demokratiet, vil jeg sige, at jeg tror, det ærede Medlem ikke er den rette til at dømme derom.

Jeg ønsker ved Behandlingen af denne Sag at henvise til Stillingen paa den grundlovgivende Rigsdag; thi den Stilling, som den grundlovgivende Rigsdags overvejende Flertal indtog, og som Regeringen den Gang indtog til denne Sag, agter jeg og Regeringen at indtage, idet jeg formener, at det er den eneste for Landet

forsvarlige Stilling at indtage i Sagen. Det skal jeg nærmere komme ind paa. Som det ærede Medlem vil vide, var der i § 78 i Grundlovsudkastet foreslaaet den Bestemmelse, som siden gik over i Grundloven, og som ogsaa staaer i den nuværende Grundlov: Enhver i Lovgivningen til Adel, Titel og Rang knyttet Forret er afskaffet. Om denne Paragraf blev der ført Forhandling paa den grundlovgivende Rigsdag, idet nogle angreb Paragraffen som ikke vidtgaende nok og andre forsvarede den. Blandt dem, som forsvarede den og forsvarede, at vi skulde beholde Dekorationer, Titler og Rang i det Omfang, som Grundlovsudkastet tillod, vare Grundtvig, Tscherning og Barfod. Navnlig Grundtvig og Tscherning forsvarede dette Standpunkt. Derfor har det ærede Medlem ikke Ret, naar han siger, at Demokratiet angreb Grundlovens Bestemmelse paa dette Punkt, det er langt fra Tilfældet. Demokratiet raader det ærede Medlem ikke over, det ærede Medlem raader ikke over, hvem der skal ind under denne Betegnelse. Det viste sig paa den grundlovgivende Rigsdag, at det store Flertal holdt paa Grundlovsudkastets Bestemmelse. Der blev nedsat et Udvalg, og Udvalget delte sig i et Flertal og et Mindretal. Mindretallet bestod af: Vilhelm Bjerring, Balthazar Christensen, Dahl og C. M. Jespersen, og disse fire foreslog en anden Affattelse af Paragraffen, saalydende: „Enhver i Lovgivningen til Adel, Titel og Rang knyttet Forret er afskaffet. Adel, Rang og Titel kunne fremtidig ikke meddeles nogen. Den nuværende Adel ophører med de nulevende Adelspersoners Død“. Flertallet holdt paa Grundlovsudkastet, men med en Tilføjelse, der gik ud paa, at Adel, Rang og Titel ikke for Fremtiden kunde meddeles nogen, og jeg skal oplæse en Passus af deres Betænkning, den er ikke lang, saa jeg antager, at Formanden ikke vil indvende noget mod Oplæsningen. Den lyder saaledes: „Udvalgets Flertal antager imidlertid, at Paragraffens Bestemmelse, hvorefter enhver i Lovgivningen til Adel, Titel og Rang knyttet Forret er afskaffet, fyldestgør det borgerlige Lighedsprincip, og vi ere derhos af den Formening, at en saadan Bestemmelse, som den af Minoriteten foreslaaede, trods den Skarphed, hvori den fremtræder, ikke væsentligen vil have nogen anden Virkning end Lovudkastets Regel, aldenstund det dog kun kan blive i det private og selskabelige Livs Forhold, at Adel, Rang eller Titler, naar først